

Mission Possible

Evangelium och hjälp till Östeuropa

Hjälp, evangelium
och uppmuntran för
ukrainare i nöd

Odessa i Ukraina för 30 år sedan:

Mission Possibles utbildning och stöd till församlingsplanering började. Ignat Ivanov till vänster.

Odessa för 20 år sedan: Vi startade hjälparbete bland gatubarn och familjer i Ukraina. Vi byggde en fastighet där vårt barnhem verkar. Vi byggde in ett korsformat fönster i byggnaden.

Odessa år 2022: Det korsformade fönstret är tejpat eftersom bombningarna skakar byggnaden. En ny tidsålder har börjat.

IGNAT IVANOV, verksamhetsledare

Tidsåldrarna förändras – Guds rikes arbete i Östeuropa fortsätter

För 30 år sedan bröts järnridån och en ny tidsålder började i Östeuropa. Mission Possibles arbete förändrades: det fanns inte längre något behov av att smuggla biblar.

Under många år blev Odessa, Ukraina, centrum för vårt arbete. Vi tränade bland annat församlingsgrundare. (På bilden ovan finns en grupp utsända 1992, och jag är med till vänster som ung man.)

Kriget i Ukraina påverkar hela världen. En ny tidsålder har igen börjat i Östeuropa. Ingen vet ännu hur det kommer att bli.

Mission Possible kommer i alla fall att fortsätta med sitt hjälparbete i Östeuropa och att sprida evangelium.

Krishjälp inne i Ukraina är vårt fokus

Vi har gett stöd till flyktingar på den

rumänska sidan, men vi kanaliserar det mesta av vårt hjälparbete in i Ukraina. I flera år har våra team arbetat med hjälp och evangelisation i byarna i Odessaregionen. Situationen i dessa byar var bedrövligen redan före kriget. Vi hjälper nu till med invånarnas omedelbara behov av nödhjälp, och de får även psykosocialt och andligt stöd mitt i den stora nöden.

Vårt mål är att om möjligt vara med och hjälpa i flera månader. Vi hoppas och ber att Odessaregionen förblir tillräckligt säker och att arbetet kan fortsätta från vårt verksamhetscenter, och att det också kommer att finnas tillräckligt med resurser.

Vårt arbete i Ryssland kommer att fortsätta så normalt som det är möjligt

Våra hjälparbetare gör allt de kan för

att säkerställa att krisen inte påverkar barns och familjers liv. Situationen i Ryssland är mycket spänd och myndigheterna har stramat åt rejält. Hjälpen vi skickat hitintills har nått fram, alla banker är inte helt stängda.

I en tid som denna behövs kyrkan

I de mörkaste stunder behövs kyrkan som mest. Vi har ett budskap som ger hopp till dem som har förlorat allt.

Mitt i den stora nöden i Ukraina har kyrkor, ideella organisationer och troende familjer kunnat organisera hjälp snabbt. Mission Possible har också hjälpt och hjälper tusentals krigsdrabbade människor. Det må synas litet mitt i hela nationens enorma lidande, men en mycket viktig hjälp till dem som vi har haft för månen att stötta och hjälpa.

Be om skydd för vårt arbete, människorna involverade i det och våra team.

Insamling för Ukraina

Stort tack för den hjälp du har skickat till Ukraina redan nu!
Vi använder medlen för att köpa och dela ut mat och hygienartiklar i byarna i Odessaregionen i Ukraina.

Dessutom levererar vi matpaket till kyrkor för utdelning till invånarna i katastrofdrabbade städer. Resorna för att dela ut paketen är svåra och farliga. Längs med vägarna finns många kontrollstationer, och det är ofta eldgivning i närheten.

Kostnaden för ett hjälppaket inklusive distribution är cirka 30 euro. När vi skriver detta, i mitten av april, har vi skickat hjälp för ca 100 000 euro, och arbetet fortsätter.

**För att ge hjälp till Ukraina,
använd vårt 90-nummer
eller swisha, och märk
inbetalningen med "Ukraina".**

**Plusgiro: 90 11 54 - 5
Swish: 90 11 54 5**

Med matpaketen delar vi även ut Nya testamenten, och serietidningsbiblar för barn

Mihail och Galina – upplevt tre krig och förlorat allt två gånger

Författaren är pastor och medlem i vårt hjälpteam i Odessa

”Misha, jag såg samma mardröm igen!” suckade Galina till sin man när hon vaknade upp mitt i en dröm av ett skrämmande välbekant ljud.

Klockan var halv fem på morgonen den 24 februari 2022. Ryssland hade precis släppt sin första bomb i Kiev.

Tårarna rann nerför Mikhails kinder när han sa till sin åldrande, älskade fru: ”Det var ingen dröm. Helvetet har kommit efter oss hit också.”

– Kriget i Ukraina hade börjat.

Detta är redan det tredje kriget som Galina och Mikhail har ställts inför. Vårt team lärde känna dem när de delade ut livsmedelshjälp i de avlägsna byarna i Odessa-regionen i slutet av mars. Galina och Mikhail hade flytt kriget till sina släktingar här i utkanten av Odessa, efter att ha förlorat sitt hem i bombningen av Kievregionen.

Mikhail och Galina är från Luhansk. Där växte de upp, träffade varandra och bildade familj. Där drömmer de om att bygga ett alldeles eget hem. Åren gick och livet var tufft, men med hårt arbete började deras drömmar att förverkligas.

Mikhail och Galina (bakom) fick boende av sin släkting till vänster, Oksana. Författare till texten: Aleksander (till höger).

Mikhail och Galina byggde ett litet men älskat hus, där det växte jordgubbar och gurkor i trädgården. De såg fram emot lugna pensionsdagar.

Men drömmen om en fridfull ålderdom förstördes innan den ens hann börja.

2014 bröt ett krig ut i östra Ukraina och de fick lämna sitt hem i Luhansk.

I sin tidiga barndom hade Mikhail och Galina redan upplevt krigets fasa som återigen rasade över dem - explosioner, stridsvagnar, maskingevär, kroppar, ett oändligt antal tårar och en raket som förstörde allt de byggt i årtionden.

I slutet av 2019 hade 16 000 människor dött och cirka två miljoner hade flytt. Galina och Mikhail var bland flyktingarna.

Efter att ha förlorat sitt hem samlade de ihop det som fanns kvar och köpte ett litet hyreshus nära Kiev med sina besparingar. Detta var inte vad de hade drömt om, men de skulle åtminstone få lämna krig och död bakom sig och tillbringa resten av livet i fred.

Men så kom den 24 februari 2022.

Efter den första raketerna kom fler explosioner. Luftsirenerna ljuder i Kievs mörker på morgonen när Galina och Mikhail rusar i säkerhet i källaren. De hörde en enorm explosion och sedan sänkte sig tystnaden.

Efter en obestämd tid ger sig de som flytt till källaren ut. De möter total förstörelse.

”Misha, kära, är du säker på att det här är rätt ställe? Det finns inget här! Var bor vi nu?” Galina suckar åt sin chockade man i ruinerna av deras förlorade hem.

Galina och Mikhail berättar otröstligt sin historia för vårt team. Kriget har tagit ifrån dem barndomen, ungdomen och ålderdomen och drömmen, som de arbetade så hårt för.

Nu börjar deras liv vara över och de känner att alla ansträngningar har varit förgäves och det finns inget hopp kvar om en bättre situation.

Denna stora familj från Mykolaiv har också förlorat sitt hem och allt. De bor hos församlingsmedlemmar.

Vårt team lyssnar på Mikhail och Galina. Vad kan vi ge till dem som har förlorat allt? Vi kan inte ge dem tillbaka deras drömmar eller ersätta ett förlorat hem.

Men vi har möjlighet att ge dem hopp.

Genom att bry oss, trösta och älska genom konkret hjälp kan vi ge dem hopp om att världen inte har förlorat sin mänsklighet och vänlighet.

Genom att berätta de goda nyheterna om en Frälsare som känner smärta och lidande och som har älskat dem så mycket att han dog för dem så att de inte skulle gå under utan ha ett oförstörbart hem i himlen, kan vi ge dem hopp som kommer att nå bortom himlen till evigheten.

Denna hjälp och detta hopp behövs av dem som kriget har tagit allt ifrån nu.

Grattis och välsignelser till lilla Maria och

PÄIVI RANTA

Det blygsamma huset på slutningen är fullt av människor. Det lilla rummet har två enkelsängar, en kamin och en hög med hopvikta filtar ovanpå det gamla bordet. Ovanför den andra sängen hänger en babyhängmatta från taket, och på sängen sover en kattunge hopkurad som en boll.

Utmed rummets väggar sitter och står män, kvinnor och barn – en del av husets eget folk, en del av grannarna. Som så ofta är de tillsammans för att hålla sig varma och vänta på våren. Det är fortfarande vinter och det finns inte mycket att göra då.

Vi befinner oss i byn Slatina, cirka 100 km öster om Bulgariens huvudstad Sofia. Den lilla Maria sover i hängmattan. Hon är bara två månader gammal och det här är hennes hem.

”Grattis och välsignelse” står det på finska på kortet som visas upp av vår bulgariska medarbetare Irina. Kortet var med babykläderna från Finland. Någon packade in de här kläderna i en moderskapslåda som Anka och hennes lilla dotter Maria fick i slumbyn Slatina.

Ett varmt tack till dig som skickade denna uppsättning kläder, och även till alla er som är med och skänker lycka och välsignelse till familjerna i slummen!

Samma hus är också hemmet för hennes 17-åriga mamma Anka, hennes mamma och syskon och deras barn och barnbarn. Maria är den förstfödde till Anka. Marias pappa åkte för att arbeta i Tyskland en och en halv månad efter dotterns födelse för att säkra den nödvändiga försörjningen för deras lilla familj.

Vi har känt Anka och hennes mamma länge. De är alltid närvarande när vi besöker församlingen i deras lilla hemby. Nu har vi kommit för att ta med ett moderskapspaket till Anka.

En vit låda sänks ner på sängen och alla i rummet följer uppmärksammat när Anka öppnar locket. Beundran visar sig i hennes ansikte när hon börjar undersöka innehållet i lådan.

De andra i rummet hakar på glatt och tackar gång på gång för presenten Anka fick till sin bebis.

Paketet innehåller kläder och hygienartiklar till lilla Maria. De kommer alla väl till pass.

Maria gäspar nöjt i vår medarbetare Irinas famn, som Anka har anförtrott sin lilla till. Eftersom hon inte hade några vantar har Anka satt strumpor på Marias små händer så att hon inte river sig i ansiktet. I lådan hittar Anka små vantar till sin bebis.

Innan vi åker välsignar vi lilla Maria och hela detta hem. Tillsammans ber vi för Maria, tackar vår himmelske Fader för henne och ber om Hans omsorg över Marias liv.

Anka tog med vårt team hem. Hon var jättenöjd med moderskapspaketet hon fick, det var välbehövt.

Baby Maria gäspar i famnen på vår medarbetare Irina.

Individen eller nationen

– Allt kan förändras på ett ögonblick

Den nya unga ledaren för vårt arbete i Albanien dog plötsligt

Förra sommaren fyllde Mission Possibles arbete i Albanien 30 år. Besa Shaplo, som ledde arbetet från starten gick i pension. Edjola Dalaci, 39, som varit med i arbetet under tio år, tillträdde som ny ledare.

Efter krigets utbrott i Ukraina fick vi ytterligare en oväntad och mycket sorglig nyhet: Edjola Dalaci hade drabbats av en stroke när hon var i kyrkan. Hon dog några dagar senare.

En lysande, glad, begåvad och innerlig ung kvinna var plötsligt borta! Edjola Dalaci kommer att ersättas av Gjergji Como, som också är en av våra medarbetare som varit med länge i hjälparbetet.

Edjola Dalaci ger barns bibelundervisning i vårt bibliotek i verksamhetscentret.

Mission Possible arbetar med evangelisation och utbildning för barn, ungdomar och kvinnor i Albanien, samt familjehjälp. I den fattiga Tirana-förorten Bathore har vi vårt verksamhetscenter, där vi också har ett bibliotek. Dit kommer skolbarn och ungdomar för att låna böcker, och det finns också möjlighet att ta del av kristen litteratur. Många av dem kommer också med i vår verksamhet.

Kom ihåg Albaniens arbete och team i bön!

Mission Possible Sweden
Gamla Kyrkvägen 26
S-182 53 Danderyd
Tel. +46-(0)8-755 08 79
info@mp.org, www.mp.org

Plusgiro: 90 11 54 - 5
Swish 90 11 54 5

Finland:
Nordea FI85 2309 1800 0153 17
Insamlingstillstånd RA/2020/699

Berättelserna i vår tidning är skrivna av våra medarbetare i hjälpprojekten. För att skydda enskildas integritet har vissa namn ändrats och ortnamn nämnts inte.